

พิจัย. พิชัยพิชิต

Vol.1

รวมเรื่องสั้น ด้ายกระเป๋

พิจัยพิชิต

SON เรื่องสั้นสมานกระเมี้ยว

Vol.1

Copyright by Plemnwaree © 2016. All Rights Reserved.

น.ส.พ. พิชญะพัชร

Fireman

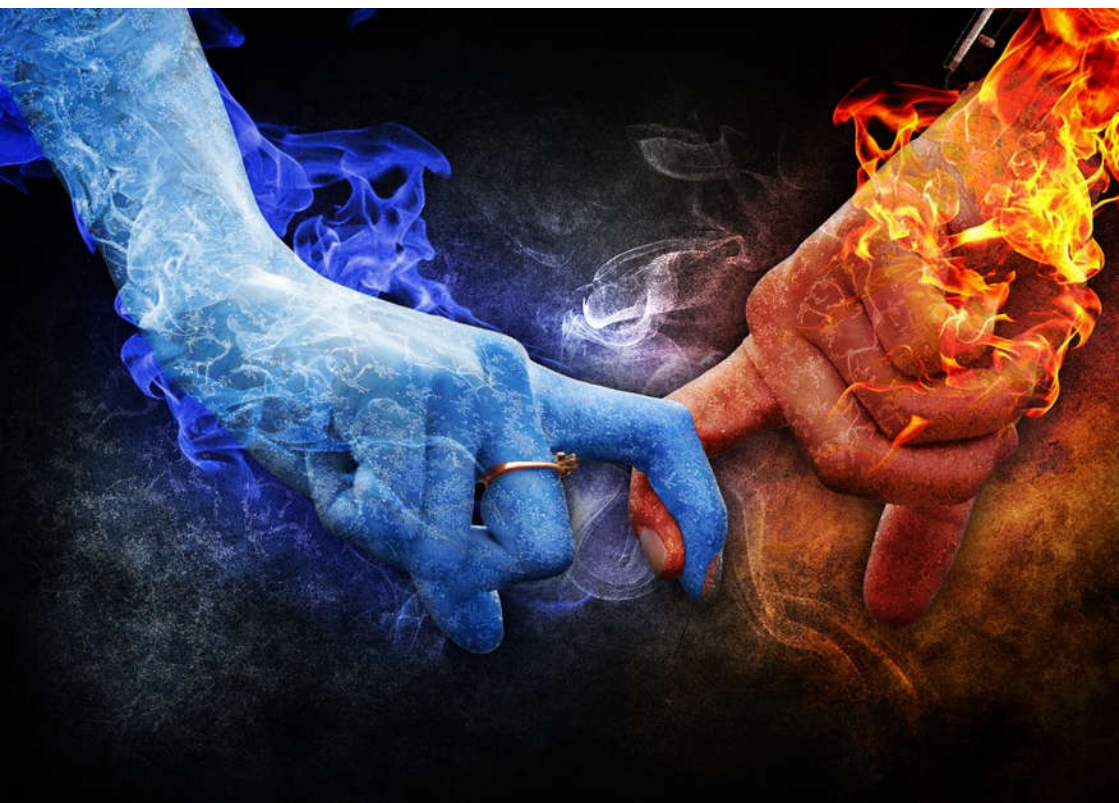
ไฟรัก

เพลิงพิชฌนาท

เพลิงพัชร

ไฟรักเพลิงพิชสวาท

Fireman

Copyright by Plemnwaree © 2016. All Rights Reserved.

ความน่า

“ไม่ว่าจะเป็นยังไง ชั้นต้องเอาอิสราที่ชั้นรักกลับคืนมาเป็นของชั้นให้ได้นะแซ เธอมานอนค้างที่บ้านชั้นเลยนะแซ คีนนี่เจอกัน” ชิดจันทรวางสายกับแสงแซแล้วเดินออกไปนั่งเล่นที่ริมสระน้ำหน้าบ้าน พลันสายตาก็เลื้อยไปเห็นชายหนุ่มร่างบึกบึนหน้าตาหล่อเหลากำลังกวาดใบไม้อยู่ริมสระน้ำ

“อ้าว นี่เธอเป็นใคร ทำไมมาอยู่ในบ้านของชั้นได้เนี่ย” ชิดจันทรทำหน้าสงสัยพร้อมกับส่งเสียงเรียกให้พริ้งและเชิดออกมา

“อ้อ คุณจันทรครับนี่น้องชายของผมเองครับ พอดีว่าจะไปบอกคุณจันทรตั้งแต่เมื่อวานแล้วครับว่าน้องชายผมมาจากต่างจังหวัดมาขอพักอยู่ด้วยสักพักนึงเพื่อเข้ามาหางานทำครับ จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยพอดีอยากเข้ามาทำงานโรงแรมครับ” นายเดชตะโกนบอกกับชิดจันทรมาแต่ไกล

“อ้อเหอ...ชื่ออะไรล่ะจ๊ะ อยากจะมาทำงานโรงแรมเหอ ชั้นมีเพื่อนหลายคนที่เป็นเจ้าของโรงแรม แล้วชั้นจะฝากงานให้นะ” ชิดจันท์ทำตาเจ้าชู้ใส่ **อรรณพ** น้องชายของเชิดอย่างมีเลศนัย

“ชื่อ อรรณพ ครับ จบการโรงแรมครับ ก็เลยอยากทำงานตรงสายที่เรียนมาครับ เพื่อจะได้เจริญก้าวหน้ากับคนอื่นเค้ามั่งครับ” อรรณพรายงานตัว พร้อมกับทำตาเจ้าชู้ใส่ชิดจันท์เช่นเดียวกัน

“คุณจันท์มีอะไรจะเรียกใช้มัน ก็เรียกได้นะครับเจ้านี่มันขยันทำได้ทุกอย่างอยู่แล้ว” เชิดขยิบตาให้น้องชายของเขาอย่างรู้ทางกัน

“อ๊ะ จันทน์พอดีเลย เมื่อกี้ชั้นวางผ้าขนหนูในห้องนอนของชั้นมันหลุด อรรณพช่วยเอาเครื่องมือไปซ่อมให้หน่อยก็แล้วกัน จะได้ใช้ได้เหมือนเดิม” ชิดจันท์พยักหน้ายิ้มเล็กน้อยพร้อมกับเคลื่อนร่างสวยเซ็กซี่เดินนำหน้าอรรณพที่ใส่เสื้อกล้ามกางเกงขาสั้นให้เดินตามเธอเข้าไปที่ห้องของเธอ

แสงไฟสว่างโชติ จากกองเพลิงที่กำลังลุกไหม้ ต้น

เพลิงคือบ้านไม้หลังใหญ่ ไม่มีใครรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในบ้านไม้หลังนั้น ก่อนที่แสงสีทองของไฟจะกระพือไหม้ขึ้นอย่างรุนแรง

หน่วยดับเพลิงเร่งระดมพล เข้าไปในที่เกิดเหตุ...

ทุกคนเร่งระงับเพลิงไฟ ไม่ให้ไหม้ลุกลามไปยังบ้านข้างเคียง เหตุเกิดขึ้นกลางดึก ในขณะที่ผู้คนกำลังหลับใหล มีเพียงบ้านต้นเหตุ เท่านั้นที่ยังไม่นอนกับเสียงดัง ก่อนที่จะเกิดเหตุไฟไหม้ขึ้น

“มีคนอยู่ในบ้านสี่คน”

เสียงหนึ่งตะโกนดังออกมาจากกลุ่มนักผจญเพลิง

“ช่วยด้วย ช่วยด้วย กรีดดด...แม่...มุก ฮือ ฮือ”

เสียงร้องขอความช่วยเหลือดังออกมาจากในบ้าน ท่ามกลาง เปลวไฟที่กระพือไหม้

“อิศ...นั่นนายจะทำอะไร นายจะเข้าไปข้างในหรอ มันอันตรายมากนะเพื่อน”

ชรินทร์ ตะโกนถามอิศราที่กำลังมองหาผ้าผืนหนาชุบน้ำคลุมตัวเข้าไปช่วยเสียงเล็ก ๆ ที่ร้องขอความช่วยเหลือ

“ฉันจะเข้าไป”

อิศรา หันมาตะโกนตอบเพื่อน

ไม่ทันแล้ว...ชรินทร์ห้ามเพื่อนไม่ทัน อิศราใช้น้ำที่กำลังลดความรุนแรงของเพลิงไฟ ราดรดบนตัวเขาจนชุ่ม แล้วคว้าผ้าที่ชุ่มน้ำได้ได้อีกผืนหนึ่ง รีบคลุมหัวและวิ่งเข้าไปในบ้านไม้ที่กำลังลุกไหม้และจะมีที่ท่าว่ามันกำลังจะพังทลายลงในเวลาอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า

“ช่วยด้วย...ช่วย **แพรว** ด้วย แม่...มุก ฮือ ฮือ”

เสียงนั้นยังดังอยู่ในระยะไม่ห่างจากอิศรามากนัก

อิศราเข้าไปถึงตัวเธอที่กำลังไขว่คว้าร่างไร้ลมหายใจของแม่และน้องสาว เขาคุ้มร่างเล็ก ๆ ที่ซุ่มไปด้วยหยดเหงื่อจากความร้อนไอบนหน้าของเธอเต็มไปด้วยน้ำตา

“สว่น้อย...ฟังพี่นะ...เราต้องออกไปจากที่นี่”

“ช่วยแม่กับน้องของแพรวด้วยค่ะ”

เธอหันมาบอกเขา

“ไม่ทันแล้วบ้านกำลังจะพังลงมาแล้ว”

อิสราพูดเสียงดังกับเธอ เขาดึงมือเธอแต่แพรวใหม่สะบัดมือเขา
ออก เธอตะเกียกตะกายคลานเข้าไปหาแม่และน้อง อิสราตรงเข้าไป
สัมผัสสองร่างที่แน่นิ่ง...ทั้งสองคนสิ้นใจแล้ว

“กรี๊ดดด ไม่ ๆ แพรวจะช่วยแม่กับน้อง”

อิสราดึงมือเล็ก ๆ ของแพรวใหม่อีกครั้งหนึ่ง

“ฟังฉันนะสาวน้อย...แม่กับน้องของเธอตายแล้ว”

อิสราบอกเธออย่างนั้น เด็กสาวหันมองสองร่างที่แน่นิ่งอีกครั้ง
หนึ่ง ก่อนที่ร่างเล็กของเธอจะถูกอิสราซ้อนร่างลอยขึ้นมาด้วยสองมือ
ของเขาอย่างไวรื้อน้ำหนัก เธอมองหน้าเขา ทุกอย่างมืดมิดลงไปในพื้นที่

“อิสรา”

ขรินทร์ รีบวิ่งมาหาเพื่อน อิสราวางร่างเล็ก ๆ ลงกับผ้าชุ่ม
น้ำ ร่างบางร้อนผ่าวไปด้วยพิษเพลิงไฟ

“ข้างในมีสองศพ”

อิสราบอกเพื่อน เขามองร่างบางที่แน่นิ่งอย่างสงสาร...น้ำยังคง
ระดมฉีดส่งไปยังบ้านไม้หลังนั้น จนกระทั่งไฟมอดดับลงไป

ชาวบ้านต่างออกมามุงดูกันหนาตา มองแล้วคงพึงใครที่จะพา
เด็กสาวที่หลับนิ่งไปโรงพยาบาลไม่ได้

“สาวน้อย เธอไม่เหลือใครแล้วนะ แม่น้องของเธอเสียชีวิต
แล้ว เธอต้องสู้นะ สู้เหมือนพี่”

แพรไหมลืมหันตาคืนมา...

“อิส...มีเหตุไฟไหม่อีกที่หนึ่ง”

เสียงหนึ่งตะโกนดังมาจากอีกทางด้านหนึ่ง

“ดูแลตัวเองนะสาวน้อย พี่ชื่ออิสรานะ แล้วเราคงได้พบกันอีก”

อิสรา...ซักร่างบางขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เขาอุ้มเธอไปที่
รถพยาบาล เขามองเห็นบาดแผลที่เกิดจากไฟที่มือซ้ายของเธอ เขา
ต้องรีบไปทำหน้าที่อีกที่หนึ่ง อิสรายิ้มมองใบหน้าที่เนียนที่เปรอะเปื้อน
ไปด้วยเขม่าไฟ เขากอบกุมมือเล็ก ๆ ของเธอไว้ เธอบีบมือเขาแน่น

เธอยิ้มให้เขาด้วยใบหน้าที่แสนเศร้ากับความสูญเสีย เธอมอง
หน้ามองสายตาอบอุ่นของเขา ภาพของเขาคือในความทรงจำของ

เธอ...และเธอก็กลับไปอีกครั้งหนึ่ง กับเสียงรฆอดังเต็มประสาทการ
รับฟังของเธอ

อิสราชายหนุ่มวัย 27 ปี เขาสูญเสียทุกอย่างกลางกองเพลิง...
เขาสูญเสียแม่ พ่อและน้องสาวไปกลางกองเพลิงเมื่อสี่ปีที่แล้ว...เขา
ทุ่มเทชีวิตให้กับการเป็นนักผจญเพลิง เหตุเพราะไม่อยากให้ใครต้อง
พบกับความสูญเสียเช่นเดียวกับเธอ

ที่เรือนไทย หลังใหญ่ห่างไกลชุมชน เปลวไฟกำลังลุก
ไหม้กระหน้า...อิสรามากับเพื่อนเจ้าหน้าที่ดับเพลิง พร้อมรถน้ำแรงดัน
สูง...และอิสราก็ช่วยชายแก่อายุประมาณ 60 ปีคนหนึ่งออกมาจาก
บ้านเรือนไทยหลังนั้นได้ แต่เขาก็ได้รับบาดเจ็บ

ข่าวไปไหม้สองที่พร้อมกับออกหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งใน
วันรุ่งขึ้น **คุณกำชัย ชนะศึก** เจ้าของธุรกิจพันล้านสูญเสียลูกสาว
และภรรยาไปในกองเพลิง กับอีกข่าวหนึ่ง **แพรวไหม รัตนมณี**
เด็กสาวอายุ 15 ปี รอดชีวิตจากเหตุไฟไหม้บ้านไม้หลังใหญ่กลาง
ชุมชน แม่น้องสาวของเธอเสียชีวิต ส่วน **นายเดช** พ่อเลี้ยงหนีไป

ได้ ตำรวจยังตามตัวไม่พบ และไม่มีข้อมูลใด ๆ ออกจากปากของแพรว
ใหม่ว่าเกิดอะไรขึ้น ก่อนที่ไฟจะไหม้บ้านของเธอ

แพรวใหม่ รัตนมณี...ตอนนี้เธอเป็นอย่างไรบ้างนะ ร่างหนาบ่น
เพียงคนไข้ ขานชื่อของสาวน้อยที่เธอช่วยเธอออกมาจากกองไฟ

สามเดือนต่อมา...

กำชัย ชนะศึก เจ้าของโรงแรมหรู ติดริมหาดบางแสน...เขา
หายดี เขาออกจากโรงพยาบาล แต่เขาเดินไม่ได้ เพราะขาของเขา
ได้รับบาดเจ็บจากเหตุไฟไหม้ ทำให้เขาพิการและต้องนั่งอยู่บนรถเข็น
ตลอดเวลา

นายกำชัย ชนะศึก...เจ้าของ**โรมแรมบางแสนวิว** โรงแรม
ขนาดใหญ่ติดริมหาดบางแสน เขาเอ่ยปากขอให้อิสรามาเป็นบุตรบุญ
ธรรมของเขา เพราะอิสราเป็นคนช่วยชีวิตของเขาไว้ และเขาก็ไม่เหลือ
ใคร ที่จะสานต่อธุรกิจโรงแรมของเขาต่อไป

อิสราไม่ได้รับข้อเสนอของกำชัยในทีเดียว...เขาใช้เวลาคิดนานท่ามกลางเสียงเชียร์ของเพื่อน เขาจึงตัดสินใจรับข้อเสนอเป็นบุตรบุญธรรมอย่างถูกต้องตามกฎหมายของกำชัย

อิสรา ทรัพย์แสน...เขาไม่ใช่อิสราที่ไม่มีอะอีกต่อไปแล้ว และเขาก็ไม่ใช่อิสราที่เป็นเพียงพนักงานดับเพลิง เขาเป็นถึงผู้จัดการโรงแรมบางแสนวิว เขาทำหน้าที่บริหารโรงแรม

ถึงอิสราจะไม่มีความสามารถทางด้านการโรงแรมมาก่อน แต่เขาก็เรียนรู้ได้เร็ว อย่างที่กำชัยมองไว้...อิสรา ทั้งความเป็นอิสราคนเดิม เข้ามาอยู่ในบ้านของกำชัย ในฐานะลูกชายคนเดียว ที่มีสิทธิ์ในทรัพย์สินทุกอย่างของกำชัย

“จันท์ เธอเห็นข่าวนี้หรือยัง”

แสงแข ส่งหนังสือพิมพ์หน้าธุรกิจประจำวันมาให้ **ชิต**

จันท์

“อิสรา ทรัพย์สินแสน...ลูกชายบุญธรรมของคุณกำชัย ชนะศึก...
เจ้าของโรงแรมบางแสนวิวคนใหม่ นำธุรกิจโรงแรมไปสู่กำไรร้อยล้าน
ได้เพียงสามเดือน”

ชิดจันทร์อ่านและมองภาพผู้ชายในข่าว เขาคืออิสราคนรักเก่า
ของเธอ เธอจำเขาได้ ชิดจันทร์ยิ้ม สายตาพร่าว เมื่อเห็นอิสรา ร่ำรวย
ขึ้นอย่างไม่คาดฝัน เธอทิ้งเขามาในวันที่เขาถูกเพลิงเผาผลาญทุกอย่าง
ไป

“อย่าบอกนะว่าเธอจะกลับไปหาเขา เธอทิ้งอิสรา มาในวันที่เขา
ไม่เหลืออะไร เขาคงไม่รับเธอขึ้นเตียงง่าย ๆ หรอก”

แสงเขาพูดและมองอาการยิ้มหวานของเพื่อนอย่างรู้ใจ

“ก็ไม่นั่นะ อิสรา รักหลงฉันมากขนาดไหน เธอน่าจะจำได้นะ
แะ...ตอนนี้เขามีทุกอย่างแล้ว ฉันยังไม่ปล่อยให้เขา พาใครขึ้นเตียง
แทนฉันหรอก ฉันจะกลับไปหาเขา”

ชิดจันทร์พูดออกมาด้วยสีหน้านั่นใจ เธอมั่นใจว่า ถ้าเธอ
กลับไปหาอิสรา เขาจะต้องอ้าแขนรับเธอแน่นอน

“โรงแรมบางแสนวิว ใหญ่มากนะ น่าจะมีห้องกว้างร่อยกว่าห้อง
ได้ ฉันจำได้ว่าเคยไปพักที่นั่นนานแล้ว คุณกำชัยมีมรดกเป็นพันล้าน
ว้าว...สั่มหล่นชั๊ด ๆ “

แสงแขพุดออกมาด้วยแววตาลูกพราว กับความร่ำรวยของ
ตระกูลชนะศึก

“ก็ใช่ะสิ แล้วเหตุใด ฉันจะไม่กลับไปหาอิสราละ”

ชิดจันทร์ยิ้มอย่างมีแผน เธอจะกลับไปหาอิสรา...ด้วยความรู้
ลึกของตัวเองว่า เขายังรักและหลง ความเร่าร้อนในเชิงรักของเธออยู่

ชิดจันทร์ มุกระวิ...เธอแต่งงานแล้วกับหนุ่มหล่อเศรษฐีบ่อ
พลอย จังหวัดกาญจนบุรี เธออยู่กับเขาได้สองปี ชิดจันทร์ก็พ้องหย่า
กับสามี เมื่อเธอรู้ว่าเขาแอบมีผู้หญิงอีกคนหนึ่งซุกไว้นอกบ้าน เธอได้
เงินจำนวนมากจากการพ้องหย่าและเงินที่ได้มาก็ร่อยหรอไปกับการซื้อ
ความสวยงาม แต่มันยังไม่หมด เพราะเธอได้มากพอประกอบกับบ้าน
ของเธอ เป็นครอบครัวที่มั่งมีอยู่แล้วเป็นทุนเดิม

ซิดจันทรเศพติดศัลยกรรม จนหน้าตาเธอเปลี่ยนไป ถ้าไม่ใช่เพื่อนสนิท คงจำเธอไม่ได้ ว่าเธอคือซิดจันทรที่สวยงามอยู่แล้ว แต่ความสวยที่มีไม่พอใจเธอ

หน้าอกทรงโตได้มาในราคาเรือนแสน ใบหน้ายาวเรียว จมูกโด่งสวยงามได้มาในราคาเกือบล้าน อาหารเสริม วิตามิน ซิดจันทรู้ราคาไม่ว่าจะแพงสักแค่ไหน จนเธอจำไม่ได้ว่าอะไรที่เธอกินเข้าไปแล้วทำให้เธอสวยใส

ซิดจันทรืสืบเรื่องส่วนตัวของอิสรา เธอรู้ว่าเขายังไม่มีใคร เธอจึงเดินทางไปเกาหลี ใช้เวลาอยู่ที่นั่นอีกเป็นเดือน เพื่อใบหน้าที่สวยงามขึ้นกว่าเดิมในความรู้สึกของเธอ...เธอรู้ว่าอิสราชอบอะไรและไม่ชอบอะไร สามปีที่เธอกับเขาเป็นคู่รักกันมา ทำให้เธอรู้ซึ่งถึงความต้องการของเขาในเรื่องบนเตียง

อิสรารักซิดจันทร้มากในระดับที่เขาจะแต่งงานเป็นสามีที่ดีของเธอได้...แต่เมื่อครอบครัวของอิสราหมดไปกับกองเพลิงเงินที่ได้จากประกัน ก็ถูกนำไปใช้หนี้สินธนาคาร ซิดจันทรู้ก็ตีตัวออกห่าง และในที่สุดเธอก็หนีอิสราไปแต่งงาน

อิสรา ติดตามข่าวของเด็กสาวที่เรียกตัวเองว่าแพรว...เธอ

ชื่อแพรวไหม...บางแสนสถานที่ไม่กว้างมากนัก แต่เขาตามหาแพรว
ไหมไม่พบ...เขาไม่ได้ข่าวอะไรจากเธออีกเลย...รู้เพียงว่าแพรวไหมหาย
ดีและออกจากโรงพยาบาลไปแล้ว

...เขาไม่รู้ว่า แพรวไหมไปอยู่ที่ไหนและเธอไปอยู่กับใคร ความ
ตั้งใจของเขา ถ้าเขาพบเธอ เขาจะรับเธอเข้ามาอยู่ด้วยกันกับเขา ใน
ฐานะน้องสาวหรือฐานะอะไรก็ได้ ขอให้เขาได้พบเธอก่อน...และเขา
มั่นใจว่า ถ้าโลกกลมอย่างที่เขาวางกัน เขาจะต้องได้พบแพรวไหมอีกเป็น
แน่

กำชัยใช้เงินที่ได้จากประกันอัคคีภัยรวมกับเงินส่วนตัวและเงิน
ประกันชีวิตของภรรยาและลูกสาว สร้างบ้านหลังใหม่ใหญ่กว่าเดิมราว
ศตวรรษ ทุกวันกำชัยจะอยู่กับคนขับรถกับแม่บ้านซึ่งเป็นสามีภรรยา
กันและสาวพยาบาลวิชาชีพหน้าตาดีอีกคนหนึ่ง ที่ทำหน้าที่ดูแลเขา
เป็นการส่วนตัว ส่วนอิสราเขามักจะนอนที่โรงแรมเสียเป็นส่วนใหญ่
และกลับมาศฤงคารในวันเสาร์และวันอาทิตย์

“คุณป้า เป็นอย่างไรบ้างครับคุณ **สบันงา**”

อิศราไม่เรียกกำซั้วว่า เขาเรียกกำซั้วว่าป้า...

เขาถามกับพยาบาลสาวสวย ร่าเง็กกระทัดรัด ใบหน้าเข้มเธอ เป็นสาวได้ เข้ามาเรียนวิชาพยาบาลในกรุงเทพและได้งานที่บ้านชนะศึกเป็นที่แรก

“ท่านเพ็งกินข้าวกินยา เข้าห้องนอนคะ คงยังไม่หลับมั้งคะ ถ้าคุณอิศรามีธุระ”

สบันงายิ้มตอบ...เธอมองหน้าเขา ด้วยความหล่อเหลาที่เขามี และความใจดีมีน้ำใจของเขา

“อืม...ถ้าอย่างนั้น รบกวนสบันงาไปบอกบ้าน้อยด้วยนะ ให้จัดอาหารให้ผมด้วย ผมยังไม่ได้กินอะไรมา อะไรก็ได้ที่มี ไม่ต้องยุ่งยาก ทำใหม่ ผมกินได้ทั้งนั้น”

“ได้ค่ะ”

“คุณป้าครับ”

เขาเรียกกำชัย ที่กำลังนั่งมองรูปภรรยา กับรูปลูกสาวอยู่ เขา
สะดุ้ง ก่อนจะวางรูปในมือลงที่เดิม และยกมือขึ้นซับน้ำตาที่เอ่อจนจะ
ล้นออกมา

“ไ้...อิศรา ทำงานเหนื่อยไหมลูก”

ชายชราวัยหกสิบปีวางรูปในมือลงที่โต๊ะข้างเตียง เขาขยับกาย
พยายามจะลุกขึ้นมา อิศราประคองเขาลุกขึ้น ในวันนี้เขาแข็งแรง
พอที่จะนั่งได้แล้ว แต่ขาของเขายังไม่แข็งแรงพอที่จะเดินได้ คงต้องใช้
เวลาอีกเป็นปีกับการทำกายภาพบำบัด เขาถึงจะเดินได้เหมือนเดิม

อิศรามองเป็นความเศร้าในแววตาของกำชัย...

“ไม่เหนื่อยครับ...คุณป้า อยากไปวัดไหมครับ พຼ่งนี้ผมจะพา
ไป”

“ไปสิ พ่ออยากไปทำบุญให้ **รดี** กับ **นุติ** อยู่พอดี”

กำชัยยิ้มตอบ เขามองไปที่รูปของภรรยา กับลูกสาว

“ครับ ผมก็อยากไปทำบุญให้แม่ พ่อและน้องสาวผมเหมือนกัน
คุณป้าพักผ่อนนะครับ”

มือเหี่ยวนุ่มส่งมาจับมืออิศรา

“ลูกอยู่คนเดียวได้อย่างไรอิสรา พ่อยังเหมือนจะอยู่ไม่ได้
ที่ต้องเสียทุกคนไปแบบนี้”

กำชัยน้ำตาไหล

“เมื่อถึงเวลาต้องจากกัน เราก็ต้องอยู่ให้ได้ครับคุณป้า...ผม
ขอบคุณคุณป้านะครับที่ทำให้ผมมีวันนี้ ผมจะทำทุกอย่างให้ดีที่สุด
เท่าที่คุณป้าวางใจ คุณป้าอย่าคิดมากนะครับ ตอนนี้คุณป้ามีผมแล้ว
ผมจะดูแลคุณป้าแทนทุกคนเอง”

มือนุ่มเปลี่ยนมากอบกุ่มมือเหี่ยวของกำชัยไว้

“สัญญากับพ่อสิ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น อิสราจะไม่ทิ้งพ่อไปไหน”

กำชัยพูดออกมาทั้งน้ำตา เขากลับการไม่มีใคร ความสูญเสียที่
เขาได้รับกลางเพลิงไฟ ทำให้นักธุรกิจเก่งอย่างเขาอ่อนแอลง แต่เมื่อ
เขาได้อิสรามา กำลังใจของเขามีมากขึ้น เพราะชีวิตของอิสราก็สูญเสีย
ทุกอย่างไปท่ามกลางกองเพลิงเหมือนเขา

“ผมสัญญาครับ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ผมจะไม่ทิ้งป้า...ป้านอน
นะครับ พรุ่งนี้เราจะไปวัดกัน”

อิสราประคองร่างผอมของกำชัยให้เอนกายนอนลง กำชัยยิ้ม มองหน้าชายหนุ่ม บนความโชคร้ายก็มีความโชคดี ที่เขามีอิสราในยามที่เขาไม่เหลือใคร ถ้าอิสราไม่ยอมมาเป็นลูกบุญธรรมของเขา เขาอาจจะต้องขายกิจการโรงแรม เพราะเขาเองก็ไม่มีแรงกายและแรงใจที่จะทำมันต่อไปได้เพียงลำพัง

“อ้าว...สบันงา พุ่มนี้เข้า ไปวัดด้วยกันนะครับ”

“ค่ะ...อาหารพร้อมแล้วค่ะ”

“ขอบคุณครับ”

สบันงามยิ้มตามแผ่นหลังหนาใต้เสื้อเชิ้ตยี่ห้อดี...

เขาดูอบอุ่นและมีน้ำใจดี สมควรแล้วที่ได้รับสิ่งดี ๆ จากคุณกำชัย อิสราเป็นคนเลือกสบันงามาดูแลกำชัย เขาสืบจากประวัติว่า ครอบครัวของสบันงาเป็นเพียงชาวบ้านที่รับจ้างกรีดยาง สบันงาทำงานส่งตัวเองจนเรียนจบพยาบาลและกำชัยคือเคสแรกของเธอ

วัดแสนสุขสุทธิวราราม บนเนื้อที่กว่า 30 ไร่ ภายในวัดจะมีประติมากรรมปูนปั้นเกี่ยวกับศาสนา พื้นที่กว้างถูกแบ่ง

ออกเป็นสามส่วน สนวนพุทธ เมืองสวรรค์ และแดนนรก อิศราเห็นรถเข็น
ที่มีกำชัยนั่ง

“แพรวไหม”

สาวน้อยร่างบาง เขาเห็นเพียงแวบเดียว แต่เขามั่นใจว่าต้อง
เป็นแพรวไหม เธอแต่งตัวสวยน่ารัก สะอาดสะอ้านผิดไปจากแพรวไหม
คนเดิม เธอหันมาทางเขาแวบหนึ่ง แต่เธอไม่หยุดมองว่าเป็นเขาหรือว่า
เธอจำเขาไม่ได้

“ลูกว่าอะไรนะอิสรา”

เสียงแว่ว ๆ ทำให้กำชัยถาม

“ไม่มีอะไรครับคุณป้า เราไปดูทางโน้นกันดีกว่าครับ”

อิสรารีบเข็นกำชัยไปทางที่เขาเห็นแพรวไหมเดินไป สบันงา
ออกมาจากโบสถ์ เธอมองหาอิสรากับกำชัย เมื่อเห็นเธอก็รีบสาวเท้า
เดินตามทั้งสองคน

“ใกล้ได้เวลากินยาของคุณกำชัยแล้วค่ะ คุณอิสราจะกลับไป
กินอาหารกลางวันที่บ้านหรือว่าจะกินร้านอาหารแถวนี้คะ”

สบันงายิ้มถามอิสราที่มัวแต่ชะเง้อมองหาสาวน้อยของเขา

“ผมว่ากินที่ร้านอาหารดีกว่านะคุณพยาบาล สะดวกดี
นี่ก็ใกล้เที่ยงแล้ว ไปกันเถอะลูก”

บทสนทนาของทั้งสองคน เหมือนอิสราจะไม่ได้ยิน

“คุณอิสรามองหาอะไรคะ”

สับบ์นางถาม เมื่อเห็นอิสรามองหาบางสิ่งอยู่

“เปล่าครับ...คุณป้าว่าอะไรนะคะครับ ผมไม่ทันได้ยิน”

“คุณกำชัยบอกว่า...ไปหาอาหารกินที่ร้านอาหารค่ะ ท่านจะได้
กินยาหลังอาหาร”

สับบ์นางตอบแทนกำชัย

“ครับ”

เมื่อมาถึงลานจอดรถของวัด...

อิสรา ก็เห็นแพรไหมอีกครั้งหนึ่ง เขาจำเธอได้ สาวน้อยที่เธอ
ช่วยชีวิตเธอออกมาจากกองเพลิงเมื่อหลายเดือนที่แล้ว...เธอสวย
น่ารักและเปลี่ยนไปมาเขาอ้าปากจะเรียกเธอ...แต่

แพรไหมขึ้นรถตู้สีดำคันหรู รถเคลื่อนตัวออกจากลานจอดรถ
ของวัดทันที ตาของเขาไม่ได้ฝาด แพรไหมมากับหญิงสาวคนหนึ่ง อายุ

น่าจะสักสามสิบกว่าได้ และข้าง ๆ หญิงสาวคนนั้นเหมือนมีคนนั่งข้างเธอด้วย

แพรไหมมากับใคร...

“เด็กสาวคนนั้น เธอนั่งสวมดนตรีอยู่ในโบสถ์ข้างสบันงาค่ะ เธอมากับแม่และสามีฝรั่งของแม่ค่ะ เธอเป็นเด็กไทยเต็มตัวไม่น่าจะใช่ลูกสาวแท้ ๆ ของทั้งสองคนนะคะ”

สบันงาพูดขึ้น เธอพบแพรไหมในโบสถ์ แต่ไม่ได้คุยอะไรกัน เพราะเธอกำลังสวมดนตรีอยู่ เธอได้ยินเด็กสาวเรียกผู้หญิงที่มากับฝรั่งว่า...คุณแม่

“คุณอิสรา รู้จักเธอหรือคะ”

“ครับ ผมคิดว่าผมรู้จักสาวน้อยคนนั้น...ไปกันเถอะครับ คุณป้าคงหิวแล้ว”

อิสราประคองกำขยับขึ้นไปนั่งทางด้านหลังของรถยนต์คันกว้าง สบันงาขึ้นไปนั่งข้าง ๆ กำขยับ เขาพับรถเข็นขึ้นเก็บหลังรถ...วันนี้อิสราทำหน้าที่ขับรถเอง